

FØR JORDPÅKASTELSEN

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, O Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

ETTER JORDPÅKASTELSEN

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Takk for all vennlig deltagelse.
Sørgehøytideligheten avsluttes ved graven.
Familien

Prest: Anette Eneberg
Organist: Ola Johannes Aadland

 NATHANIELSEN
GRAVFERD

Margareth Frihaug Jacobsen

* 9 - 8 - 1933 † 10 - 5 - 2023

Bjarkøy kirke
fredag 26. mai 2023

ÅPNINGSSALME

Å leva, det er å elska Det beste di sjel fekk nå;
Å leva, det er i arbeid Mot rikare mål å trå.

Å leva, det er i livet Å finna det største verd;
Å leva, det er å vinna Til sanning i all si ferd.

Å leva, det er å leggja All urett og lygn i grav;
Å leva, det er som havet Å spegla Guds himmel av.

SALME FØR TALEN

Kjærlyghet fra Gud springer like ut
som en kilde klar og ren. I dens stille bunn,
i dens dype grunn gjemmes livets edelsten.

Kjærlyghet fra Gud som en yndig brud
kommer smykket til oss ned. Lukk kun opp din favn,
kom i Jesu navn, himlen bringer den jo med.

Kjærlyghet fra Gud er det store bud,
er det eneste jeg vet. Bli i kjærlyghet,
og du har Guds fred, for Gud selv er kjærlyghet.

HERRENS BØNN

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges.
La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen.

SALME ETTER TALEN

Lei, milde ljøs, igjennom skoddeim,
lei du meg fram!
Eg går i mørke natt langt frå min heim,
lei du meg fram!
Før du min fot; eg treng ei sjå min veg
så langt og vidt eitt steg er nok åt meg.

Du veit det vel, eg bad ei alltid så:
Lei du meg fram!
Eg ville velja sjølv min veg, men no
lei du meg fram!
Eg ville leva fritt, var stolt og strid
og stor i mod å, gløym den dårskaps tid!

Di makt hev signa meg, då veit eg visst:
Du leier enn
i myr og fjell og hei, og så til sist
ein morgon renn,
då til meg smiler engleåsyn blid,
som eg hev elska før, men mist ei tid.